

Dominiks Vaivods

„Mēs visi esam šīs mums atvēlētās pasaules un laika sargātāji” (A.Slapiņš).

Es sargāju to, kas man svarīgs. Es sargāju mazās lietas, kā zilo tinti, kuru es netērēju zīmējumiem burtnīcu lapu tukšajās malās, kā 1 centa monētas, kuras man paliek pāri pēc katras darba dienas. Es sargāju valodu, ko nekropļoju ar nepārdomātiem svešvārdiem un nelietderīgi neizmantoju, bet taupu līdz brīdim, kad man to visvairāk vajag. Es sargāju lietas kā laiku, kuru es taupu un lietderīgi izmantoju gājieniem, kuri var izmainīt manu dzīvi, lietas, kā ar darbu nopelnītu naudu vasarā, kuru es lieku krājkasē un taupu, līdz varu atļauties kaut ko lielu, kā mašīnu vai māju.

Šīs ir manas vērtības pasaulē, kurā mājas ir apaļas, koki aug otrādi un to lapas ir zilas. Pasaulē, kur gravitācija spiež uz augšu, kur mašīnas brauc atmuguriski un lidmašīnas peld zem ūdens. Pasaulē, kur mākoņi ir kā zāle un kur silts ir auksts - pasaulē no meliem.